

Margot

Om livet, tron och relationer

Begränsning som tillgång

Det är som om värdet träder fram när tillgång och brist får finnas tillsammans.

Det gäller tiden. När den inte är obegränsad får den ett värde.

Det gäller livet. Då det inte är oändligt blir det värt att ta vara på.

Och det gäller förhoppningsvis också relationer. Då vi inser att vi inte självklart har varandra växer kanske ett annat djup fram...

Predikan 21 september 1997

Livskunskap

Visst är det märkligt att leva. Men ännu märkligare är att lära sig något genom det. Livet blir inte mer säkert och förutsägbart av det. Snarare är det tvärt om.

Sändaren 20 januari 1995?

Känslighet

För den som är frusen och dåligt utrustad är det viktigt att känna igen köldens smärta.

Annars riskerar man att erfara värme där den inte finns – stadiet innan man fryser ihjäl.

Anteckningar från 8 januari 1989

Varför

Världen är fylld av obesvarade "varför". För en tid behöver vi alla kämpa med våra frågor. Men måste de kunna besvaras för att lämnas, blir det en livslång kamp.

Ju mer våra liv får ta emot av den gåtfulla självklarheten mästaren Jesus förmedlar, desto mer får livet prägel av trygghet. Inte så olikt ett älskat barns oreflekterade tillit till världen.

Sändaren 6 oktober 1994

Allt hör ihop

Det finns ingen väg bort från verkligheten, inte från någon del av verkligheten. Men mitt i bruset finns ett erbjudande: Allt hör ihop.

När ondskan och godheten kämpar mot varandra kan vi inte blunda. Det är genom att blunda och fly från verkligheten som vi går sönder. Det är genom att se och vara närvarande som livet blir helt.

Morgonandakt 22 april 1996

Livspusslet

Det stora livspusslet har många bitar. Lämplig från födsel till död skulle det kunna stå på kartongen.

När jag lägger mina bitar till livspusslet ser jag att det också är min erfarenhet av Gud. Där finns närvaron när jag mest behövde den och en närvaro som inte inneburit bortförklaringar. Allt ryms, kärlek och hat, ljus och mörker. Också inom mig har det rymts, när någon har hållit om mig.

Morgonandakt 8 april 1996

Livet och döden

Livet och döden behöver föras samman, för livets skull! Och dödens! Liksom livet har många ansikten, har döden det. /.../ Det finns en kärlek som bär dig genom både liv och död. Du är fri!

Predikan 18 september 1994

Gränsen mellan liv och död är inte alltid där vi tror att den är... Det finns död av olika slag och det finns liv vi bara anar...

Predikan 21 september 1997

Korset

Så blir då korset symbolen för det innersta, mest nakna i livet. När livet berör oss som djupast och inget skyddande skinn finns. Så som det är i den djupaste glädjen och den djupaste sorgen. För de hör ihop, glädjen och sorgen. Båda dessa gränstationer där vi får ta emot, eller lämna ifrån oss. Det ena förutsätter det andra och gör oss så sårbara.

Korset som påminner oss om att våga beröring. Att inte förneka sårbarheten hos någon. Inte heller hos mig själv. Att låta Kristus ta hand om den yttersta sårbarheten, han som dog för att vi skulle få leva...

Predikan den 28 mars 1997, långfredagen

Guds kärlek

Jag tror Gud säger: ”Du människa, du väcker min kärlek. Världen är komplicerad. Blunda inte, utan se. Se både det som är gott och det som är ont. Hos dig och hos andra. Och glöm inte: Du väcker min kärlek. Låt det fortsätta hända något mellan oss. Och mellan flera. Våga bli drabbad av den sårbarhet vi kallar kärlek.”

Så tror jag. Det är mina ord och min erfarenhet.

Morgonandakt 17 juni 1996

Domens dag

Den Gud som jag möter på domens dag ska gå att känna igen som den jag mött genom Jesus Kristus: Den som är, den som ser, den som tar tillvara den människa som vill sanning och försoning.

Predikan domsöndagen 1998

Relationer

Inget i min vandring mot livet skulle varit möjligt, om det inte funnits människor som erbjudit mig relationer.

Det som tidigt skadade mig, skedde i relationer.
Men också läkandet.

Predikan 21 september 1997

Delandets helande kraft

Livet är envist och de läkande krafterna
överraskande starka.

Det händer något viktigt när känslorna får bli
tankar och tystnad får ton. Vad som händer,
vet vi människor inte. Men vi ser
verkningarna.

Erfarenhet från vänskap, själavård och terapi
påminner oss om delandets helande kraft.

Sändaren 3 mars 1994

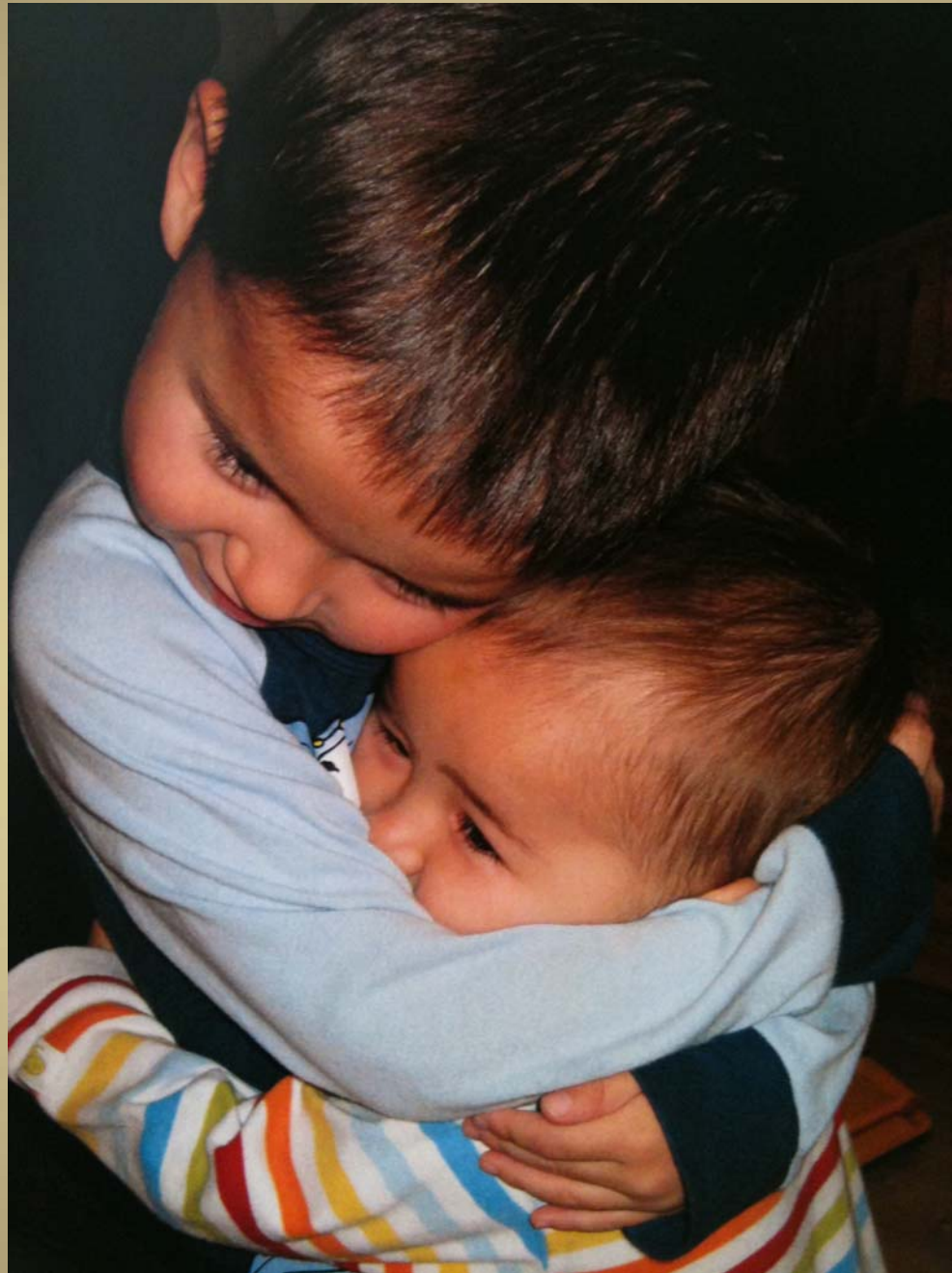
Lyssnandets konst

Inte vill man väl att en vän eller bekant skall bli sjuk?

Istället kanske man väljer att se saken från den ljusa sidan. Det är svårt att uthärda de mörka alternativen. Men om den andre bär på oro så känns det som att bli avvisad och inte tagen på allvar. Tröstandet är kanske det vanligaste hinder för att lyssna på varandra.

När två människor talar med varandra och var och en får vara sig själv blir det ett rum där något viktigt kan ske.

Föreläsning i Immanuelskyrkan den 15 maj 2007

Möten och avsked

Möte och avsked är viktiga, var för sig men också för att de hör samman, förutsätter varandra.

Ett möte förutsätter att vi är åtminstone två som möts och där finns därför avskedet med som en möjlighet, eller kanske hot. För att jag är jag och du är du.

Ett avsked förutsätter att något varit, att mötet skett. För vad finns annars att ta avsked av. Om inte något hänt mellan dig och mig.

Avskedet tycks vara det vi oftast skyggar för, både de små och stora avskeden. Ändå är de så viktiga. I avskedets stund kan det bli klart, som annars varit så svårt att få syn på när det bara pågick. Först då erfar vi kanske värdet i det som varit och som är. Samtidigt som vi står inför den hisnande fråga vad som kommer att finnas kvar.

Predikan 5 maj 1996

Löftet

Den som betytt något för någon
finns alltid kvar...

